

JDU DO ULIC

Jdu do ulic a mám tvou řasu pro štěstí a tohle město
od pasu dolů, od Kobylis dolů umyté a učesané,

má nevěsto, jsi připravena počít slovo bez poskvrny
stejně jako ho potratit, záleží jen na mně,

jdu do ulic a mám tvou řasu pro štěstí a dej Bůh,
aby do svítání nezplihla na chloupek z klína nějaké
jiné,

a budiž mi vírou i útěchou nečekaná rozmluva
hlasů, to prapodivné zjevení dvou strohých vět, jež
se mi při chůzi houpou v rozkroku:

- Nějak ti trvá, než uděláš Markétě dítě.
- Moje dítě je v Markétě odnepaměti.